

EEN BRIEF UIT SEMARANG

Toneelspel met muziek en zang in zes bedrijven

door

RUUD VAN LING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN BRIEF UIT SEMARANG** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RUUD VAN LING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **15** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Peter Veld - een jonge kweekschool student
Elly Jonkers - zijn vriendinnetje
Vader Veld - wethouder
Vader Jonkers - gemeentesecretaris
Moeder Jonkers
Henny Saarloos - werkt op een kantoor
Renee IJzenbrand - werkt in een wasserij
Ricky Tuinman - werkt in een fabriek
David de Vries - moet naar Indië
Flip de Moor - moet naar Indië
Gijs Stevens - moet naar Indië
Mevrouw Stien - oorlogsweduwe
Piet Vonk
Leo Straatman
Agnes van Heusden, weduwe van een NSB-er
Sergeant-majoor de Bruin
Santi - Indisch meisje
Dorpsoudste - Sandi's vader

Mogelijke figuratie" voorbijgangers, enkele soldaten (Herlagen & Donkervoort, hebben geen tekst) Twee of drie Indische meisjes (Maleise tekst), twee of drie Indische mannen (geen tekst)

LIEDJES

1. De zomer van zeventveertig
2. Vooruit
3. Dankbaar zijn
4. Vriendinnetjes
5. Oosterwielen
6. Kerstmis in Holland
7. Ouwe majoor
8. Je moet nog even aan me denken
9. Golven
10. Beroepsmilitairen moeten niet trouwen
11. Een huissie met een tuintje in Amersfoort
12. Een brief uit Semarang
13. Kinderen
14. Nooit meer jij
15. Tabee Toean
16. Emigreren
17. Peter is terug

Muziek/partituur is verkrijgbaar bij de auteur.

EERSTE BEDRIJF

Decor:

Een straat anno 1947. Recht en strak. Geen auto's. Dunne, iele boompjes. Je kijkt zo de tuinen en de huizen in. Alles is erg nieuw en "mager": 't is pas twee jaar na de oorlog. Wel staat alles wat bloeien kan in bloei. Fel, kleurrijk licht op het toneel. Het is een uitbundige zomer.

Het doek gaat open terwijl de muziek reeds speelt. Een ruisende, brede walsmelodie. Alle medespelers zijn op het toneel en zingen. Bewegen op de maat van de muziek. Een vrolijke, wellicht iets te krampachtig vrolijke beweging. Kleurrijke kleding anno 1947. Diverse vrouwen met kinderwagens of kinderen (poppen!) op de arm. Geboortegolf!!! Iedereen geniet van de zon en de warmte. Als het doek helemaal open is wordt er vooral de zaal in gezongen.

DE ZOMER VAN ZEVENENVEERTIG

De zomer, de zomer, van
negentienzevenenveertig.
Die zomer, die zomer,
die zomer vergeet je nooit meer.

De winter was lang,
en gruwelijk grauw.
Het leek of er nooit eens
een eind komen zou.
De sneeuw en de vorst,
de bittere kou...
Maar nu is de lucht stralend blauw!

De zomer, de zomer, van
negentienzevenenveertig.
Die zomer, die zomer,
die zomer vergeet je nooit meer.

De lucht trillend warm,
en elke dag zon.
Je dacht dat het nooit meer
veranderen kon.
De warmte, het licht,
het lijkt een gedicht,

een zomerjurk is nu verplicht!

Die zomer, die zomer, van
negentienzevenenveertig.
Zo'n zomer, zo'n zomer,
zo'n zomer vergeet je nooit meer!!!!

(de muziek speelt door. Men danst en walst neuriënd verder en verdwijnt gelijkmatig links en rechts van het toneel. Op een gegeven moment is het toneel leeg. Dan stopt ook de muziek. Van rechts komen een jongen en een meisje op. Zij jong, een jaar of achttien, de schooltas over de arm. Korte mouwtjes, rokje, sokjes, platte schoenen. Hij lang, mager, wat voorover gebogen, wat slungelig en onhandig. Een jaar of twintig. Hangt in z'n te krappe colbertje. Hoogwaterbroek. Handen in z'n zakken)

Elly: *(een beetje dweperig)* O, wat een zálig weer...

Peter: *(wat ongeïnteresseerd)* Hmmm, ja... Best wel.

Elly: Moeilijk proefwerk morgen, joh...

Peter: *(ontwikkend)* Ach...

Elly: *(proestend)* Ja, jij hebt makkelijk praten... Jij hebt je eindexamen in '45 cadeau gekregen... Bofkont!

Peter: *(ironisch)* O ja, ik heb geboft... Een half jaar ondergedoken gezeten bij een boer, die zelf ook niets meer te vreten had...

Elly: Nou ja, dat was de oorlog... 't Was toch wel spannend, dat onderduiken?

Peter: Dat moet je aan Kees Heeresma vragen.

Elly: Keer Heeresma? Wie is dat?

Peter: Die zat thuis ondergedoken, bij z'n ouders hier even verderop. Werd gevonden tijdens een razzia. Hij probeerde te vluchten via het dak en de achtertuintjes.

Elly: *(enthousiast)* Zie je wel! Hardstikke spannend!

Peter: *(effen)* En een mof schoot 'm ondersteboven. Nu zit Kees in een rolstoel.

Elly: *(bedrukt)* Nou ja... da's toch een uitzondering?

Peter: Jan Vrolijk z'n vader is nooit meer teruggekomen... Van die Joodse mensen, hier verderop op het pleintje, alleen David... Uit m'n klas zijn twee jongens toen ze op hongertocht waren gemित्रailleerd... Ja, 't was best spannend, dat onderduiken... En die hele verdorpe rot oorlog!!

Elly: *(vergoelijkend)* Denk er maar niet meer aan.

Peter: Ben jij dan blind? Sommige huizen hebben nog niet eens glas...

Kinderen hebben nog luizen... En bijna alles is nog op de bon...

Elly: (*spottend-uitdagend*) Zwartkijker! Joh, da's toch allemaal maar tijdelijk! M'n vader zegt dat er allemaal onze schouders onder moeten zetten. We zijn vrij, en de wederopbouw is begonnen. En wat geweest is, moet we maar vergeten.

Peter: (*wrang*) Moet je David de Vries zeggen.

Elly: Flauwerd. Hier, ik... Ik ben toch niet op de bon? (*dringt zich tegen hem aan*)

Peter: (*ontwijkend*) Nee.... Kom, ik moet naar huis.

Elly: Zie ik je vanavond nog?

Peter: Hmmm.... Misschien. (*Peter links af*)

Elly: (*hem vertederd na-ogend*) Ach.... 't Zal toch allemaal wel beter worden? 't Komt allemaal best goed, zegt m'n vader... Als we maar niet zo aan het verleden blijven hechten... We moeten vooruit, zegt m'n vader...

VOORUIT (*Solo + koorzang*)

Je hoort het alle mensen steeds weer zeggen:
We gaan vooruit, we gaan vooruit, we gaan vooruit.
Je leest het overal in alle kranten:
en alle jonge meisjes zijn de bruid.
Overal die vrolijke gezichten,
overal een nieuwe jonge spruit.
Je hebt als mens je rechten, maar ook plichten,
dus samen aan de slag, en dan vooruit.

Ik heb vijf jaren enkel kunnen dromen,
al was voor dromen eigenlijk geen plek.
M'n moeder en m'n tante zaagden bomen,
en vader in de kelder was wel gek.
Je mocht na achten amper meer de straat op,
er was geen radio, er was geen licht.
En honger, ja, daar wist haast niemand raad op,
die Duitsers hebben heel wat aangericht.
Maar nu ik alle vogels zo hoor fluiten,
weet ik: Er breekt een nieuwe toekomst aan.
Je kunt nu weer op ied're tijd naar buiten,
en Peter heeft straks vast een goede baan.
Dan zullen wij gaan sparen voor een huisje,
en kindertjes die spelen in de tuin.
Zo'n jochie met een schepje in z'n knuistje,

en niets herinnert meer aan brand en puin.

M'n vader zegt: Het is nu uit met vechten!
Het is met alle oorlogen gedaan.
En goede mensen zijn er meer dan slechte,
we laten ons toch uit het veld niet slaan.
En trouwen doe ik in een mantelpakje,
dan ben je ook een hele nette bruid.
Met op de bruiloft een kop koffie met gebakje...
Ik weet het zeker... we gaan vooruit.

(drie andere meisjes op. Het zijn geen specifieke vriendinnen van elkaar, maar ze kennen elkaar wel redelijk goed. Buurtgenoten, kennen elkaar van school en straat)

Henny: Wat sta jij daar nou weer romantisch te monkelen?

Renee: Wat heeft zo'n meid een leven, hè? Hoeft alleen maar een beetje naar school.

Ricky: Dat ken je je permitteren as je vader gemeentesecretaris is. Rijke stinkerd!

Elly: *(verontwaardigd)* 'k Heb morgen anders best een moeilijke repetitie, hoor! *(de drie meisjes lachen geamuseerd, ook een tikje geïrriteerd)*

Henny: *(sarcastisch)* Ja, dat moet je niet uitvlakken... een moeilijke repetitie...

Ricky: Jezis, jезis... wat worde sommige mense toch zwaar bezocht.

Renee: *(tot Elly)* 'k Wil anders zó met je ruilen, hoor... Ga jij in die wasserij werken en ga ik weer in de schoolbanken.

Ricky: Ja, of anders aan die gore lopende band... Van die kleine pleuriskoekies in van die gore rotblikkies proppe... Tot je je klauwe opengesneje heb...

Henny: *(tot René)* Jij weer in de schoolbanken? Dan toch zeker voor het raam om een lekkere knul uit te zoeken, buiten...

Renee: Is er op dat kantoor van jou niks knaps te vinden?

Henny: Welnee meid... Allemaal van die droge sufferds... Van die types als Peter Veld...

Elly: *(fel)* Peter is helemaal geen droge sufferd.

Ricky: *(trionfantelijk)* Nou? Heb ik het je gezegd of niet? Ze is op die Peter Veld. Al een hele tijd. Je ziet het, hè... De dochter van de gemeentesecretaris met de zoon van de wethouder. Geld zoekt altijd geld op.

Elly: Zoveel geld heeft Peter niet eens.

Henny: Dan moet-ie eens een knappe baan zoeken. Of gaat-ie alwéér

naar school?

Elly: Peter leert voor onderwijzer.

Ricky: (*proestend*) Schoolmeester? Nou, over "droog" gesproken....

Renee: Nou, die meester van mij niet, hoor.... Die gluurde graag in je bloesje en hij lustte 'm ook best. (*maakt met de hand drinkgebaar*)

Ricky: Jezis, een schoolmeester... Daar is toch geen lol an... Ik mot een vent met pote an ze lijf... Die een goed stuk brood verdient voor mij en me koters.

Renee: Je moet de zoon van de groenteman eens proberen... Breed als een beer, sterk als een os.

Henny: Ja, en het verstand van een lieveheersbeestje. Daar lijkt-ie trouwens ook een beetje op. Met dat rooie haar van hem.

Ricky: Nee, die ruikt me te veel naar uien... Ach, wie weet... Ik loop nog wel tegen een fijne goser an... Tijd genoeg... En in de weekeinden sta ik niet droog... Er is een nieuwe club geopend in de stad... The Polar Bear of zoiets... Komme jofele knulle... Ook veel jonges die naar Indië motte of zo... Nou, die neme daar toch effe afscheid...

Henny: (*bezorgd*) Kijk maar uit.

Ricky: (*gemoedelijk*) Ben je belazerd... Zo'n jonge die naar de Oost mot... Die mot je thuis es effe fijn verwenne...

Renee: (*tot Elly*) Moet die Peter van jou niet?

Elly: (*verontrust*) Naar Indië? Nee, niet dat ik weet. Maar Peter moet toch eerst z'n studie afmaken, dacht ik zo...

Ricky: (*schamper*) Mooi niet! Daar hebben ze schijt an. Hij krijgt een grote brief en hij heb maar te komme... Of dacht je dat ze voor hem een uitzondering maakten? Omdat-ie het zoontje van de wethouder is?

Renee: Ze hebben David de Vries ook opgeroepen.

Henny: Die Joodse jongen? Ze hebben z'n hele familie al weggehaald!

Renee: Ja, en nou mag hij naar Indië.

Henny: Wat lullig voor dat joch.

Ricky: De jonges motte naar Indië en wij werken ons 't lazerus voor een hongerloontje... Vooral geen opslag vragen want we zitten in een opbouwfase en de salarisse magge niet te veel stijge... Me vader heb nog niet eens een fiets maar m'n directeur rijdt al in een auto... Een Duitse.

Elly: Die zal hij dal wel verdiend hebben.

Ricky: Ja, in de oorlog... Als zwarthandelaar.

Elly: M'n vader zegt....

Ricky: Mijn vader zegt: As et wéér oorlog wordt, dan word ik een licht geval... Net as me directeur.

Henny: Al die jongens naar Indië... Er blijft geen fatsoenlijke vrijer over

hier...

Renee: Zo'n jongen als Peter Veld...

Elly: (*boos*) Peter is helmaal m'n vrijer niet. Het is m'n eh... vriend.

Ricky: En da's heel wat anders.

Henny: Je loopt 'm na of-ie honing aan z'n gat heeft.

Elly: We wonen in dezelfde straat...

Ricky: En dat vrijt een stuk makkelijker. Hoef je niet zo'n end over de weg.

Renee: Ja. Ze kan het lopend af.

Henny: Lopen! Met dit weer! Je leg et driekwart af op dat benauwde kantoor.

Elly: Het is heerlijk weer!

Ricky: Ja hoor, zus. Ga jij met dit weer es fijn binne zitte. Op kantoor, driehoog, zonder een raampie open... Of in zo'n jofele wasserij... Of zo'n lekkere fabriek... Maar ja. Jij bent ook niet te benijden... Met je "moeilijke" proefwerk...

Elly: Was dan ook op school gebleven!

Henny: (*zoetsappig*) Dat is niet voor iedereen weggelegd, schat... Als je uit een gezin komt van acht kinderen en een invalide vader, dan moet er brood op de plank komen.

Ricky: (*venijnig*) We zijn niet allemaal enigst kind.

Renee: We hebben niet allemaal een vader die gemeentesecretaris is.

Elly: Mijn vader zegt: "Het belangrijkste is, dat we vrij zijn. En daar moeten we allemaal dankbaar voor zijn."

Henny: Waar moeten we dankbaar voor zijn? Dat m'n vader invalide geworden is?

Renee: Dat we nog steeds dat gore kleffe regeringsbrood mogen eten?

Ricky: Dat alle jongens naar Indië mogen om daar soldaatje te spelen?

Henny, Renee en Ricky: (*gezamenlijk*) Dankbaar zijn? Me reet!!!

DANKBAAR ZIJN

Dankbaar zijn, dankbaar zijn,
O, je moet zo dankbaar zijn.
In de bus of in de trein,
altijd moet je dankbaar zijn.
Dankbaar zijn, dankbaar zijn,
O, je moet zo dankbaar zijn.
Voor een nieuwe mode-lijn,
altijd moet je dankbaar zijn!

Ze zeggen dat je 's zondags niet mag vloeken,

de dominee, de rabbi, de pastoor.
Je moet geluk in kleine dingen zoeken,
ze gaan ons in die kleine dingen voor.
Een moeder die haar zoveelste kind krijgt,
driehoogachter wemelt het van kroost.
Een mijnwerker met stoflong die benauwd hijgt,
voor hun is er slechts "dankbaarheid" als troost.

Wanneer je eens een beetje wilt flaneren,
in Callandsoog of Zandvoort aan de Zee.
Dan heb je altijd van die enge heren,
die zeggen: Kom, ik loop een eindje mee.
Ze bieden je een broodje en een drankje,
en leggen dan hun hand eens op je knie.
En kijken dan verbaasd als je zegt: Dank je.
Uw hand is vast verdwaald, zo ik het zie.

Er zijn geen centen voor nieuwe gordijnen,
er is geen geld voor pa z'n nieuwe pak.
Die armoede zou nu toch eens verdwijnen?
Maar er is dagelijks niet eens een warme prak.
Je hoort alleen maar dat het toch zo goed gaat,
met loon naar arbeid. Werk is er genoeg!
Ik weet verdomd niet wie er toch zo stom praat,
maar zeker niet een werkman 's morgens vroeg!

(zuchtend en hijgend komt mevrouw Stien op. Ze zeult met twee zware tassen. Armoedig gekleed, maar toch een bepaalde waardige uitstraling. Een door de buurt erkende en gewaardeerde oorlogsweduwe. Maar, zoals iedereen: zo arm als een kerkrat. Iedereen heeft een soort angstig respect voor haar. De meisjes groeten wat bedremmeld)

Henny: Dag, mevrouw Stien.

Renee: Warm hè, mevrouw Stien? *(mevrouw Stien knikt berustend en zijgt moe neer op een bankje)*

Ricky: Jezis, mens... Je legt et zowat af! Dat gezeul met die zware tassen... En dat met die warmte...

Stien: *(zwak)* Ja...

Ricky: *(probeert een volgeladen tas op te pakken)* Maar m'n lieve mens, dat is toch geen doen... Dat is toch niet te tillen... Waar kom je vandaan?

Stien: Van m'n werkhuis. En daar hebben ze wel eens wat over... En dat mag ik dan meenemen.

Henny: Heeft u een werkhuis?

Stien: (*berust*) Vier.

Henny: Vier werkhuisen? Waarom in vredesnaam?

Stien: Ik moet toch eten.

Renee: Maar uw man is toch in de oorlog gefusilleerd door de Duitsers? U krijgt toch wel een pensioen? Of steun?

Stien: Ik krijg niets. Mijn man was geen militair, maar een burger die met een zender Duitse militaire geheimen naar Engeland seinde. Tot hij verraden werd.

Ricky: Verraden, ja. Door die vieze smeerlap van een Van Heusden. Maar die hebben ze gelukkig meteen na de bevrijding opgepakt.

Stien: (*geduldig*) Dat zal best. Maar dat levert mij niets op. En wat die Van Heusden betreft...

Renee: Maar u moet geld krijgen!

Stien: Burgerslachtoffers krijgen niets. Ja, er is een aanvraag weg. En een wet in behandeling. En ik moet formulieren invullen. Veel formulieren. In zoveelvoud. Maar iedereen heeft het te druk. Er moet zondig weer een leger op de been worden gebracht. Voor Indië. Gek zijn ze.

Elly: Indië verloren, rampspoed geboren, zegt mijn vader.

Stien: (*bitter*) Voor de oorlog was Indië ons aller bezit, is he triet? Heb jij er wat van gemerkt? Welvaart? Voorspoed? Ha!! 't Mocht wat. Crisis, werkloosheid, stempelen en steun. Brank de oorlog uit. Wéér ellende. En nauwelijks is de bezetting voorbij en ze beginnen wéér. Nergens is geld voor... Maar wel voor een nieuw leger "om Indië te bevrijden!" God!! Driekwart van het land ligt nog in puin. Mensen wonen in varkenshokken en kippenschuren.

Elly: (*zacht en verwijtend*) Zie je wel.

Stien: Wat: "Zie je wel"?

Elly: U bent een communist. Mijn vader zei het al. Stien was een communist, zei hij, en z'n vrouw is het ook.

Henny: Nou en?

Elly: Communisten zijn gevaarlijk, zegt mijn vader. Misschien nog wel gevaarlijker dan...

Stien: (*mat*) Ik ken die sprookjes. Gevaarlijker dan de Duitsers, hè? Maar communisten hebben nooit andere landen aangevallen, steden gebombardeerd, vrouwen en kinderen vermoord.

Elly: Jullie zijn tegen de kerk!

Stien: Ach, laat maar.... Het enige wat wij willen is eerlijke verdeling en gelijke kansen voor iedereen. Betaalbare woningen, een goeie

medische verzorging en een behoorlijke ouwedag... Daar is niks onredelijks aan.

Renee: Ik vind het gewoon bespottelijk dat u geen pensioen krijgt. En dat u uit werken moet.

Stien: Gelukkig bij goeie mensen. Die zijn er ook nog. En die schuiven me wat toe... Appels. Een pond kaas. Brood. Ik heb zelfs wat koffie gekregen. En suiker.

Ricky: Maar mens! Dat lóóp je toch niet allemaal naar huis te sjouwen. Dan neem je toch de bus!

Stien: *(triest)* Waarom? Ik kan toch net zo goed lopen... Er is toch niemand die thuis op me wacht...

Henny: *(gul)* Zullen wij even met u meelopen om die tassen te dragen?

Stien: Doe geen moeite.

Renee: Niks geen moeite. Je zou er wat van krijgen met die hitte... Hier met zo'n tas. *(pakt er een)* Meiden, jullie nemen met z'n tweeën die andere. *(Ricky en Henny pakken ieder een hengsel)* Vooruit! 't Is maar een klein stukkie.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto